

La Pau: anhel tòpic i utòpic?

L'1 de gener de 1968 es publicava el missatge de Pau VI mitjançant el qual demanava a tots els homes que, a partir de llavors, cada primer dia d'any, es dedicués a la Celebració de la Pau. La conjuntura del moment, en ple rearmament de la Guerra Freda i dels diversos conflictes d'arreu del planeta, justificava que ja el primer dels dies de cada any servís com una renovació pel compromís de promoure valors i actuacions per la pau. Tot plegat començant per un mateix però continuant amb els qui ens envolten i fins assolir l'escala mundial. Veiem que quasi mig segle després de la implantació d'aquesta jornada, encara que pugui semblar poc més que simbòlica, està plena de vigència i de sentit.

Com se sol fer ja quasi per tradició o per inèrcia, cada 1 de gener, molts de nosaltres ens marquem assolir bons propòsits o reptes per millorar les nostres vides, almenys teòricament; també aprofitem per expressar els millors desigs envers els altres. L'anhel de Pau seria un dels més rellevants.

Fa pocs dies llegia una entrevista realitzada a un personatge que no ve al cas. Ell deia que les coses tòpiques sovint acaben esdevenint utòpiques. Això en el sentit que 'tòpic' s'entén com quelcom trivial i que s'empra reiteradament de la mateixa forma. És clar, si hi ha un desig o un anhel que es demana un cop i un altre cop i un altre, vol dir que és perquè no s'acaba aconseguint i, d'aquí, la necessitat de reiterar-lo periòdicament. Per tant, allò tòpic acaba convertint-se en una utopia perquè mai es materialitza en fets. Pensem quant d'això no n'hi ha en molts d'aquests nostres propòsits i també en una PAU la necessitat de la qual acaba esdevenint, alhora, tòpica i utòpica.

D.P.